

בבא קמא א:א – א:ד

פרק א – משנה א

אַרְבַּעָה אַבוֹת נְזִיקִין, הַשּׁוֹר וְהַבּוֹר וְהַמְבֵּעָה וְהַהֲבֵעַר.
לֹא הָרִי הַשּׁוֹר כְּהָרִי הַמְבֵּעָה, וְלֹא הָרִי הַמְבֵּעָה כְּהָרִי הַשּׁוֹר.
וְלֹא זֶה וְזֶה, שֵׁישׁ בָּהֶן רוּחַ חַיִּים, כְּהָרִי הָאֵשׁ, שְׁאִין בּוֹ רוּחַ חַיִּים.
וְלֹא זֶה וְזֶה, שְׁדַרְכָן לִילָד וְלִהְזִיק, כְּהָרִי הַבּוֹר, שְׁאִין דְּרָכּוֹ לִילָד וְלִהְזִיק.
הַצַּד הַשְּׂוֵה שְׁבָהוּ, שְׁדַרְכָן לִהְזִיק וְשִׁמְרָתוֹ עָלֶיךָ.
וּכְשֶׁהִזִּיק, חָב הַמְזִיק לְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוֹמֵי נֶזֶק בְּמֵיטֵב הָאָרֶץ:

פרק א – משנה ב

כָּל שְׁחִבְתִּי בְּשִׁמְרָתוֹ, הַכְּשָׁרְתִּי אֶת נֶזְקוֹ. הַכְּשָׁרְתִּי בְּמִקְצַת נֶזְקוֹ, חִבְתִּי
בְּתְשֻׁלוֹמֵי כְּהַכְּשָׁר כָּל נֶזְקוֹ.
נִכְסִים שְׁאִין בָּהֶם מְעִילָה נִכְסִים שֶׁל בְּנֵי בְרִית, נִכְסִים הַמִּיחָדִים, וּבְכָל
מְקוֹם חוּץ מִרְשׁוֹת הַמִּיחָדָת לְמִזִּיק וּרְשׁוֹת הַנֶּזֶק וְהַמְזִיק.
וּכְשֶׁהִזִּיק, חָב הַמְזִיק לְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוֹמֵי נֶזֶק בְּמֵיטֵב הָאָרֶץ:

פרק א – משנה ג

שׁוֹם כֶּסֶף, וְשׁוֹה כֶּסֶף, בְּפָנֵי בֵּית דִּין, וְעַל פִּי עֵדִים בְּנֵי חוֹרִין בְּנֵי בְרִית.
וְהַנְּשִׁים בְּכָלֵל הַנֶּזֶק. וְהַנֶּזֶק וְהַמְזִיק בְּתְשֻׁלוֹמֵי:

פרק א – משנה ד

חֲמֻשָּׁה תַּמִּין וְחֲמֻשָּׁה מוֹעֲדִין, הַבְּהֵמָה אֵינָה מוֹעֲדָת לֹא לַגַּח וְלֹא לַגֹּף וְלֹא
לְשֵׁךְ וְלֹא לְרֵבֶץ וְלֹא לְבֵעַט.
הַשּׁוֹן מוֹעֲדָת לְאָכַל אֶת הָרְאוּי לָהּ, הָרֶגֶל מוֹעֲדָת לְשִׁבֵר בְּדַרְךְ הַלּוֹכָה, וְשׁוֹר
הַמוֹעֵד, וְשׁוֹר הַמְזִיק בְּרְשׁוֹת הַנֶּזֶק, וְהָאָדָם.
הַזֹּאֵב וְהָאֵרִי וְהַדָּב וְהַנֶּמֶר וְהַבְּרָדָלֶס וְהַנְּחָשׁ, הָרִי אֵלוֹ מוֹעֲדִין.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, בְּזִמְנוֹ שֶׁהוּא בְּנֵי תְּרַבּוֹת אֵינָן מוֹעֲדִין. וְהַנְּחָשׁ מוֹעֵד
לְעוֹלָם. מִה בֵּין תָּם לְמוֹעֵד. אֶלֶּא שֶׁהֵתָם מְשַׁלֵּם חֲצֵי נֶזֶק מְגוּפוֹ, וּמוֹעֵד
מְשַׁלֵּם נֶזֶק שְׁלֵם מִן הָעֲלִיָּה:

מסכת בבא קמא Has been kindly sponsored by the Adler Family:

לרפואה שלימה למרים קלייה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

בבא קמא בא – ב:ד

פרק ב – משנה א

כיצד הרגל מועדת. לשבר בדרך הלוכה. הבהמה מועדת להלך בדרך ולשבר. היתה מבעטת, או שהיו צרורות מנתזין מתחת רגליה ושברה את הכלים, משלם חצי נזק. דרסה על הכלי ושברתו, ונפל על כלי ושברו, על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון משלם חצי נזק. התרנגולים מועדין להלך בדרך ולשבר. היה דליל קשור ברגליו, או שהיה מוהדס ומשבר את הכלים, משלם חצי נזק:

פרק ב – משנה ב

כיצד השן מועדת. לאכל את הראוי לה. הבהמה מועדת לאכל פרות וירקות. אכלה כסות או כלים, משלם חצי נזק. בכה דברים אמורים. ברשות הנזק, אבל ברשות הרבים, פטור. אם נהנית, משלם מה שנהנית. כיצד משלם מה שנהנית. אכלה מתוך הרחבה, משלם מה שנהנית. מצדי הרחבה, משלם מה שהזיקה. מפתח החנות, משלם מה שנהנית. מתוך החנות, משלם מה שהזיקה:

פרק ב – משנה ג

הכלב והגדי שקפצו מראש הגג ושברו את הכלים, משלם נזק שלם, מפני שהן מועדין. הכלב שנטל חררה והלך לגדיש, אכל החררה והדליק הגדיש, על החררה משלם נזק שלם, ועל הגדיש משלם חצי נזק:

פרק ב – משנה ד

אִיזָה הוּא תָם, וְאִיזָה הוּא מוֹעֵד. מוֹעֵד, כֹּל שֶׁהֵעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים.
וְתָם, מְשִׁיחֵזֶר בּוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים, דְּבַרֵי רַבֵּי יְהוּדָה.
רַבֵּי מֵאִיר אֹמֵר, מוֹעֵד, שֶׁהֵעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים.
וְתָם, כֹּל שֶׁיְהוּ הַתִּינוּקוֹת מְמַשְׁמְשִׁין בּוֹ וְאִינוּ נוֹגְחִים:

Has been kindly sponsored by the Adler Family:

לרפואה שלימה למרים קלייה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ביה – ג:ב

פרק ב – משנה ה

שור המזיק ברשות הנזק כיצד. נגח, נגף, נשד, רבץ, בעט, ברשות הרבים, משלם חצי נזק.
ברשות הנזק, רבי טרפון אומר נזק שלם, וחקמים אומרים חצי נזק. אומר להם רבי טרפון, ומה במקום שהקל על השן ועל הרגל ברשות הרבים, שהוא פטור, החמיר עליהם ברשות הנזק לשלם נזק שלם, מקום שהחמיר על הקרן ברשות הרבים, לשלם חצי נזק, אינו דין שנחמיר עליה ברשות הנזק לשלם נזק שלם.
אמרו לו, דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה ברשות הרבים חצי נזק, אף ברשות הנזק חצי נזק. אומר להם, אני לא אדון קרו מקרו, אני אדון קרו מרגל, ומה במקום שהקל על השן ועל הרגל, ברשות הרבים, החמיר בקרו, מקום שהחמיר על השן ועל הרגל, ברשות הנזק, אינו דין שנחמיר בקרו.
אמרו לו, דיו לבא מן הדין להיות כנדון,
מה ברשות הרבים חצי נזק, אף ברשות הנזק חצי נזק:

פרק ב – משנה ו

אדם מועד לעולם, בין שוגג, בין מזיד, בין ער, בין ישן.
סמא את עין חברו ושבר את הכלים, משלם נזק שלם:

פרק ג – משנה א

המניח את הכד ברשות הרבים ובא אחר ונתקל בה ושברה, פטור. ואם הזק בה, בעל החבית חייב בנזקו. נשברה כדו ברשות הרבים, והחלק אחד במים, או שלקה בחרסיה, חייב.
רבי יהודה אומר, במתכונ, חייב. באינו מתכונ, פטור:

פרק ג – משנה ב

השׁוֹפֵד מִיָּמִים בְּרִשׁוֹת הַרְבֵּיִם, וְהִזְק בָּהֶן אַחַר, חָיֵב בְּנִזְקוֹ.
הַמְצַנִּיעַ אֶת הַקּוֹץ, וְאֶת הַזְּכוּכִית, וְהַגּוֹדֵר אֶת גְּדָרוֹ בְּקוֹצִים, וְגָדֵר שְׁנַפְל
לְרִשׁוֹת הַרְבֵּיִם, וְהִזְקוֹ בָּהֶן אַחֲרַיִם, חָיֵב בְּנִזְקוֹ:

Has been kindly sponsored by the Adler Family: מסכת בבא קמא

לרפואה שלימה למרים קלייה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ג:ג – ג:ו

פרק ג – משנה ג

המוציא את תבנו ואת קשו לרשות הרבים לזבלים, והזק בהו אחר, חיב
בנזקו, וכל הקודם בהו זכה.
רבן שמעון בן גמליאל אומר, כל המקלקלין ברשות הרבים והזיקו, חיבין
לשלים, וכל הקודם בהו זכה. ההופך את הגלל ברשות הרבים, והזק בהו
אחר, חיב בנזקו:

פרק ג – משנה ד

שני קדרין שהיו מהלכין זה אחר זה, ונתקל הראשון ונפל, ונתקל השני
בראשון, הראשון חיב בנזקי שני:

פרק ג – משנה ה

זה בא בחביתו, וזה בא בקורתו, נשברה כדו של זה בקורתו של זה,
פטור, שלזה רשות להלך ולזה רשות להלך. היתה בעל קורה ראשון, ובעל
חבית אחרון, נשברה חבית בקורה, פטור בעל הקורה. ואם עמד בעל
הקורה, חיב.
ואם אמר לבעל החבית עמד, פטור. היתה בעל חבית ראשון ובעל קורה
אחרון, נשברה חבית בקורה, חיב. ואם עמד בעל חבית, פטור.
ואם אמר לבעל קורה עמד, חיב. וכן זה בא בנרו וזה בפשתנו:

פרק ג – משנה ו

שנים שהיו מהלכין ברשות הרבים אחד רץ ואחד מהלך, או שהיו
שניהם רצים, והזיקו זה את זה, שניהם פטורין:

מסכת בבא קמא Has been kindly sponsored by the Adler Family:

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ג:ז – ג:י

פרק ג – משנה ז

המבקע ברשות היחיד והזיק ברשות הרבים, ברשות הרבים והזיק ברשות היחיד, ברשות היחיד והזיק ברשות היחיד אחר, חייב:

פרק ג – משנה ח

שני שורים תמים שחבלו זה את זה, משלמים במותר חצי נזק. שניהם מועדים, משלמים במותר נזק שלם. אחד תם ואחד מועד, מועד בתם משלם במותר נזק שלם, תם במועד משלם במותר חצי נזק. וכן שני אנשים שחבלו זה בזה, משלמים במותר נזק שלם. אדם במועד ומועד באדם, משלם במותר נזק שלם. אדם בתם ותם באדם, אדם בתם משלם במותר נזק שלם, תם באדם משלם במותר חצי נזק.

רבי עקיבא אומר, אף תם שחבל באדם, משלם במותר נזק שלם:

פרק ג – משנה ט

שור שוה מנה שנגח שור שוה מאתים, ואין הנבלה יפה כלום, נוטל את השור. שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים, ואין הנבלה יפה כלום, אמר רבי מאיר, על זה נאמר (שמות כא) ומכרו את השור החי וחצו את כספו. אמר לו רבי יהודה, וכן הלכה, קימת ומכרו את השור החי וחצו את כספו, ולא קימת(שם) וגם את המת יחצו, ואיזה, זה שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים, והנבלה יפה חמשים זוז, שזה נוטל חצי החי וחצי המת, וזה נוטל חצי החי וחצי המת:

פרק ג – משנה י

יש חייב על מעשה שורו ופטור על מעשה עצמו, פטור על מעשה שורו וחייב על מעשה עצמו. שורו שביש, פטור, והוא שביש, חייב. שורו שסמא את עין עבדו, והפיל את שנו, פטור, והוא שסמא את עין עבדו, והפיל את שנו, חייב.

שֹׁרוּ שְׁחָבַל בְּאֲבִיו וְאִמּוֹ, חָיַב, וְהוּא שְׁחָבַל בְּאֲבִיו וְאִמּוֹ, פְּטוֹר.
שֹׁרוּ שְׁהַדְלִיק אֶת הַגָּדִישׁ בְּשַׁבַּת, חָיַב, וְהוּא שְׁהַדְלִיק אֶת הַגָּדִישׁ בְּשַׁבַּת,
פְּטוֹר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ כַּחצִי:

Has been kindly sponsored by the Adler Family: מסכת בבא קמא

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ג'יא – ד:ג

פרק ג – משנה יא

שור שהיה רודף אחר שור אחר, והזק, זה אומר שורף הזיק, וזה אומר לא כי, אלא בסלע לקה, המוציא מחברו עליו הראיה. היו שנים רודפים אחר אחד, זה אומר שורף הזיק, וזה אומר שורף הזיק, שניהם פטורין. אם היו שניהן של איש אחד, שניהן חייבין. היה אחד גדול ואחד קטן, הנזק אומר גדול הזיק, והמזיק אומר לא כי, אלא קטן הזיק. אחד תם ואחד מועד, הנזק אומר, מועד הזיק, והמזיק אומר לא כי, אלא תם הזיק, המוציא מחברו עליו הראיה. היו הנזקין שנים, אחד גדול ואחד קטן, והמזיקים שנים, אחד גדול ואחד קטן, הנזק אומר, גדול הזיק את הגדול וקטן את הקטן, ומזיק אומר לא כי, אלא קטן את הגדול וגדול את הקטן. אחד תם ואחד מועד, הנזק אומר, מועד הזיק את הגדול ותם את הקטן, והמזיק אומר לא כי, אלא תם את הגדול ומועד את הקטן, המוציא מחברו עליו הראיה:

פרק ד – משנה א

שור שנגח ארבעה וחמשה שורים זה אחר זה, ישלם לאחרון שבהם. ואם יש בו מותר, יחזיר לשלפניו. ואם יש בו מותר, יחזיר לשלפני פניו. והאחרון אחרון נשפר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון אומר, שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים, ואין הנבלה יפה כלום, זה נוטל מנה וזה נוטל מנה. חזר ונגח שור אחר שוה מאתים, האחרון נוטל מנה, ושלפניו, זה נוטל חמשים זוז וזה נוטל חמשים זוז. חזר ונגח שור אחר שוה מאתים, האחרון נוטל מנה, ושלפניו, חמשים זוז, ושנים הראשונים, דינר זהב:

פרק ד – משנה ב

שור שהוא מועד למינו ואינו מועד לשאינו מינו, מועד לאדם ואינו מועד לבהמה, מועד לקטנים ואינו מועד לגדולים, את שהוא מועד לו משלם נזק שלם, ואת שאינו מועד לו משלם חצי נזק. אמרו לפני רבי יהודה, הרי שהיה מועד לשבתות ואינו מועד לחל.

אָמַר לָהֶם, לְשַׁבְּתוֹת מְשַׁלֵּם נְזֻק שְׁלֵם, לְיָמֵי הַחֵל מְשַׁלֵּם חֲצֵי נְזֻק.
אֵימָתִי הוּא תָם. מְשִׁיחָזֵר בּוֹ שְׁלֵשָׁה יָמֵי שַׁבָּתוֹת:

פּרָק ד - מִשְׁנָה ג

שׁוֹר שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּגְחַ שׁוֹר שֶׁל הַקֹּדֶשׁ, וְשֶׁל הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּגְחַ לְשׁוֹר שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, פָּטוּר, שֶׁנִּגְמָר (שְׁמוֹת כֹּא) שׁוֹר רָעוּהוּ, וְלֹא שׁוֹר שֶׁל הַקֹּדֶשׁ.
שׁוֹר שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּגְחַ לְשׁוֹר שֶׁל נֶכְרִי, פָּטוּר.
וְשֶׁל נֶכְרִי שֶׁנִּגְחַ לְשׁוֹר שֶׁל יִשְׂרָאֵל, בֵּין תָם בֵּין מוֹעֵד מְשַׁלֵּם נְזֻק שְׁלֵם:

Has been kindly sponsored by the Adler Family: מסכת בבא קמא

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ד:ד – ד:ז

פרק ד – משנה ד

שׁוֹר שֶׁל פֶּקַח שֶׁנִּגְחַח שׁוֹר שֶׁל חֵרֶשׁ, שׁוֹטֵה וְקָטָן, חֵיב. וְשֶׁל חֵרֶשׁ, שׁוֹטֵה וְקָטָן, שֶׁנִּגְחַח שׁוֹר שֶׁל פֶּקַח, פְּטוּר.
שׁוֹר שֶׁל חֵרֶשׁ, שׁוֹטֵה וְקָטָן שֶׁנִּגְחַח, בֵּית דִּין מַעֲמִידִין לָהּ אֶפְסוֹרָפוּס וּמַעֲמִידִין לָהּ בְּפָנֵי אֶפְסוֹרָפוּס. נִתְפַּקַּח הַחֵרֶשׁ, נִשְׁתַּפָּה הַשׁוֹטֵה וְהַגְּדִיל הַקָּטָן, חֹזֵר לְתַמּוּתוֹ, דְּבַרְי רַבִּי מֵאִיר.
רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, הֲרִי הוּא בְּחֻזְקָתוֹ. שׁוֹר הָאֶצְטָדִין אֵינוֹ חֵיב מִיתָה, שֶׁנֶּאֱמָר (שְׁמוֹת כ"א) כִּי יִגַּח, וְלֹא שֶׁיִּגְיַח וְהוּא:

פרק ד – משנה ה

שׁוֹר שֶׁנִּגְחַח אֶת הָאָדָם וְמָת, מוֹעֵד, מְשַׁלֵּם כֶּפֶר, וְתָם, פְּטוּר מִן הַכֶּפֶר.
וְזֶה חֵיבִים מִיתָה. וְכֵן בָּבוּ וְכֵן בַּבֵּית. נִגַּח עֶבֶד אוֹ אִמָּה, נוֹתֵן שְׁלֹשִׁים סָלְעִים, בֵּין שֶׁהוּא יָפָה מְנָה וּבֵין שֶׁאֵינוֹ יָפָה אֶלָּא דִּינָר אֶחָד:

פרק ד – משנה ו

שׁוֹר שֶׁהָיָה מִתְחַפֵּד בְּכֶתֶל וְנִפְלַע עַל הָאָדָם, נִתְפָּוֵן לְהַרְגַּ אֶת הַבְּהֵמָה וְהַרְגַּ אֶת הָאָדָם, לְנִכְרֵי וְהַרְגַּ אֶת יִשְׂרָאֵל, לְנִפְלִים וְהַרְגַּ בּוֹ קִימָא, פְּטוּר:

פרק ד – משנה ז

שׁוֹר הָאִשָּׁה, שׁוֹר הִיתוּמִים, שׁוֹר הָאֶפְסוֹרָפוּס, שׁוֹר הַמְדַבֵּר, שׁוֹר הַקְּדָשׁ, שׁוֹר הַגֵּר שְׁמֹת וְאֵין לוֹ יוֹרְשִׁים, הֲרִי אֵלוֹ חֵיבִים מִיתָה.
רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, שׁוֹר הַמְדַבֵּר, שׁוֹר הַקְּדָשׁ, שׁוֹר הַגֵּר שְׁמֹת, פְּטוּרִים מִן הַמִּיתָה, לְפִי שֶׁאֵין לָהֶם בְּעָלִים:

מסכת בבא קמא Has been kindly sponsored by the Adler Family:

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ד:ח – ה:ב

פרק ד – משנה ח

שור שהוא יוצא להסקל והקדישו בעליו, אינו מקדש. שחטו, בשרו אסור. ואם עד שלא נגמר דינו הקדישו בעליו, מקדש. ואם שחטו, בשרו מתר:

פרק ד – משנה ט

מסרו לשומר חנם, ולשואל, לנושא שכר, ולשוכר, נכנסו תחת הבעלים, מועד משלם נזק שלם, ותם משלם חצי נזק. קשרו בעליו במוסרה, ונעל בפניו כראוי, ויצא והזיק, אחד תם ואחד מועד חייב, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, תם חייב ומועד פטור, שנאמר (שמות כא) ולא ישמרנו בעליו, ושמור הוא זה. רבי אליעזר אומר, אין לו שמירה אלא סכין:

פרק ה – משנה א

שור שנגח את הפרה ונמצא עברה בצדה, ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה, אם משנגחה ילדה, משלם חצי נזק לפרה ורביע נזק לולד. וכן פרה שנגחה את השור ונמצא ולדה בצדה, ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה, אם משנגחה ילדה, משלם חצי נזק מן הפרה ורביע נזק מן הולד:

פרק ה – משנה ב

הקדר שהכניס קדרותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ושברתו בהמתו של בעל הבית, פטור. ואם הזקה בהו, בעל הקדרות חייב. ואם הכניס ברשות, בעל חצר חייב. הכניס פרותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ואכלתו בהמתו של בעל הבית, פטור. ואם הזקה בהו, בעל הפרות חייב. ואם הכניס ברשות, בעל החצר חייב:

מסכת בבא קמא Has been kindly sponsored by the Adler Family:

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא היג – הו

פרק ה – משנה ג

הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ונגחו שורו של בעל הבית, או שנשכו כלבו של בעל הבית, פטור.
נגח הוא שורו של בעל הבית, חיב. נפל לבורו והבאיש מימיו, חיב. היה אביו או בנו לתוכו, משלם את הכפר. ואם הכניס ברשות, בעל החצר חיב. רבי אומר, בכלן אינו חיב, עד שיקבל עליו לשמור:

פרק ה – משנה ד

שור שהיה מתכונן לחברו והכה את האשה ויצאו ילדיה, פטור מדמי ולדות. ואדם שהיה מתכונן לחברו והכה את האשה ויצאו ילדיה, משלם דמי ולדות.
כיצד משלם דמי ולדות, שמין את האשה כמה היא יפה עד שלא ילדה וכמה היא יפה משילדה.
אמר רבן שמעון בן גמליאל, אם כן, משהאשה יולדת, משבחת. אלא שמין את הולדות כמה הן יפין, ונותן לבעל. ואם אין לה בעל, נותן ליורשיו.
היתה שפחה ונשתחררה, או גיורת, פטור:

פרק ה – משנה ה

החופר בור ברשות היחיד ופתחו לרשות הרבים, או ברשות הרבים ופתחו לרשות היחיד, ברשות היחיד ופתחו לרשות היחיד אחר, חיב. החופר בור ברשות הרבים, ונפל לתוכו שור או חמור ומת, חיב. אחד החופר בור, שיח ומערה, חריצין ונעיצין, חיב. אם כן, למה נאמר בור, מה בור שיש בו כדי להמית, עשרה טפחים, אף כל שיש בו כדי להמית, עשרה טפחים.
היו פחותין מעשרה טפחים, ונפל לתוכו שור או חמור ומת, פטור. ואם הזק בו, חיב:

פרק ה – משנה ו

בֹּרֶךְ שְׁנֵי שְׁתַּפִּין, עֹבֵר עָלָיו הֲרֵאשׁוֹן וְלֹא כֶּסֶהוּ, וְהַשְּׁנִי וְלֹא כֶּסֶהוּ, הַשְּׁנִי חַיֵּב. כֶּסֶהוּ הֲרֵאשׁוֹן, וּבֵא הַשְּׁנִי וּמִצָּאוֹ מְגַלֶּה וְלֹא כֶּסֶהוּ, הַשְּׁנִי חַיֵּב. כֶּסֶהוּ כְּרֹאֵי, וְנִפְל לְתוֹכוֹ שׂוֹר אוֹ חֲמוֹר וְמָת, פְּטוֹר. לֹא כֶּסֶהוּ כְּרֹאֵי, וְנִפְל לְתוֹכוֹ שׂוֹר אוֹ חֲמוֹר וְמָת, חַיֵּב. נִפְל לְפָנָיו מִקּוֹל הַכְּרִיָּה, חַיֵּב. לֹא חָרְיוֹ מִקּוֹל הַכְּרִיָּה, פְּטוֹר. נִפְל לְתוֹכוֹ שׂוֹר וְכִלְיוֹ וְנִשְׁתַּבְּרוּ, חֲמוֹר וְכִלְיוֹ וְנִתְקָרְעוּ, חַיֵּב עַל הַבְּהֵמָה וּפְטוֹר עַל הַכְּלִיִּים. נִפְל לְתוֹכוֹ שׂוֹר חֲרֵשׁ, שׂוֹטָה וְקָטָן, חַיֵּב. בֵּן אוֹ בֵּת, עֶבֶד אוֹ אָמָה, פְּטוֹר:

Has been kindly sponsored by the Adler Family: מסכת בבא קמא

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ה:ז – ו:ג

פרק ה – משנה ז

אֶחָד שׁוֹר וְאֶחָד כֹּל בְּהֵמָה לְנִפְיֵלַת הַבּוֹר, וְלִהְפָּרֶשֶׁת הַר סִינַי, וְלִתְשֻׁלוּמֵי כָּפֶל, וְלִהְשֵׁבֶת אַבְדָּה, לְפָרִיקָה, לְחִסְיָמָה, לְכִלְאִים, וְלִשְׁבֵּת. וְכֵן חִיָּה וְעוֹף כִּיּוֹצֵא בָהֶן. אִם כֵּן, לָמָּה נֶאֱמַר שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר. אֶלָּא שֶׁדָּבַר הַפְּתוּב בְּהוֹנָה:

פרק ו – משנה א

הַכּוֹנֵס צֵאן לְדִיר, וְנָעַל בְּפָנֶיהָ כְּרָאוּי, וְיִצְאָה וְהִזִּיקָה, פְּטוּר. לֹא נָעַל בְּפָנֶיהָ כְּרָאוּי, וְיִצְאָה וְהִזִּיקָה, חַיֵּב. נִפְרָצָה בְּלִילָה אוֹ שֶׁפְּרָצוּהָ לְסֻטִּים וְיִצְאָה וְהִזִּיקָה פְּטוּר. הוֹצִיאוּהָ לְסֻטִּים. לְסֻטִּים חַיִּיבִים:

פרק ו – משנה ב

הַנִּיחָה בְּחֶמְהָ, אוֹ שֶׁמָּסְרָה לְחֵרֶשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן. וְיִצְאָה וְהִזִּיקָה חַיֵּב. מָסְרָה לְרוּעָה. נִכְנָס רוּעָה תַּחְתּוּיָו. נִפְלָה לְגִינָה וְנִהְנִית מְשֻׁלְמַת מֵהָ שְׁנֵהְנִית. יָרְדָה כְּדִרְכָּה וְהִזִּיקָה, מְשֻׁלְמַת מֵהָ שֶׁהִזִּיקָה. כִּיִּצֵּד מְשֻׁלְמַת מֵהָ שֶׁהִזִּיקָה שְׁמִין בֵּית סָאָה בְּאוֹתָהּ שָׂדֶה. כִּמָּה הִזְתָּה יָפָה וְכִמָּה הִיא יָפָה. **רַבִּי שְׁמַעוֹן** אוֹמֵר אֶכְלָה פִּירוֹת גְּמוּרִים מְשֻׁלְמַת פִּירוֹת גְּמוּרִים. אִם סָאָה סָאָה אִם סָאָתִים סָאָתִים:

פרק ו – משנה ג

הַמְּגַדִּישׁ בְּתוֹךְ שָׂדֶה שֶׁל חֶבְרוֹ שְׁלֵא בְּרִשׁוֹת. וְאֶכְלָתוֹ בְּהֵמָתוֹ שֶׁל בַּעַל הַשָּׂדֶה פְּטוּר. וְאִם הוֹזְקָה בָּהֶן בַּעַל הַגְּדִישׁ חַיֵּב. וְאִם הַגְּדִישׁ בְּרִשׁוֹת. בַּעַל הַשָּׂדֶה חַיֵּב:

מסכת בבא קמא Has been kindly sponsored by the Adler Family:

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit
www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא וד – זא

פרק 1 – משנה ד

השולח את הבערה ביד חרש, שוטה וקטן, פטור בדיני אדם וחיב בדיני שמים. שלח ביד פקח, הפקח חיב. אחד הביא את האור, ואחד הביא את העצים, המביא את העצים חיב. אחד הביא את העצים, ואחד הביא את האור, המביא את האור חיב. בא אחר ולבה, המלבה חיב. לבתה הרוח, כלן פטורין. השולח את הבערה ואכלה עצים, או אבנים, או עפר, חיב, שנאמר (שמות כב) כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה, שלם ישלם המבעיר את הבערה. עברה גדר שהוא גבוה ארבע אמות, או דרך הרבים, או נהר, פטור. המדליק בתוך שלו, עד כמה תעבר הדלקה. רבי אלעזר בן עזריה אומר, רואין אותו כאלו הוא באמצע בית כור. רבי אליעזר אומר, שש עשרה אמות, כדרך רשות הרבים. רבי עקיבא אומר, חמשים אמה. רבי שמעון אומר, שלם ישלם המבעיר את הבערה (שמות כב), הכל לפי הדלקה:

פרק 1 – משנה ה

המדליק את הגדיש, והיו בו כלים ודלקו. רבי יהודה אומר, ישלם מה שבתוכו. וחכמים אומרים, אינו משלם אלא גדיש של חטין או של שערים. היה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו, חיב. עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו, פטור. ומוזדים חכמים לרבי יהודה במדליק את הבירה, שהוא משלם כל מה שבתוכו, שכן דרך בני אדם להניח בבתים:

פרק 1 – משנה ו

גץ שיצא מתחת הפטיש והזיק, חיב. גמל שהיה טעון פשתן ועבר ברשות הרבים, ונכנס פשתנו לתוך החנות, ודלקו בנרו של חנוני והדליק את הבירה, בעל הגמל חיב. הניח חנוני נרו מבחוץ, החנוני חיב. רבי יהודה אומר, בנר חנכה פטור:

פרק 1 – משנה א

מְרַבֵּה מִדַּת תְּשׁוּבָה כְּפֶל מִמִּדַּת תְּשׁוּבָה אַרְבַּעַת וְחֲמִשָּׁה, שְׂמִדַּת
תְּשׁוּבָה כְּפֶל נֹהֶגֶת בֵּין בְּדַבֵּר שֵׁשׁ בּוֹ רוּחַ חַיִּים וּבֵין בְּדַבֵּר שְׂאִין בּוֹ
רוּחַ חַיִּים, וּמִדַּת תְּשׁוּבָה אַרְבַּעַת וְחֲמִשָּׁה אֵינָה נֹהֶגֶת אֶלָּא בְּשׂוֹר וְשָׂה
בְּלֶבֶד, שְׂנֶאֱמַר (שְׂמֹת כֹּא) כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׂוֹר אִו שָׂה וְטַבְּחוֹ אִו מְכָרוֹ וְגו'.
אִין הַגֹּנֵב אַחַר הַגֹּנֵב מְשַׁלֵּם תְּשׁוּבָה כְּפֶל, וְלֹא הַטּוֹבֵחַ וְלֹא הַמּוֹכֵר אַחַר
הַגֹּנֵב מְשַׁלֵּם תְּשׁוּבָה אַרְבַּעַת וְחֲמִשָּׁה:

Has been kindly sponsored by the Adler Family: מסכת בבא קמא

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא זב – זזה

פרק ז – משנה ב

גָּנַב עַל פִּי שְׁנַיִם, וְטֵבַח וּמָכַר עַל פִּיהֶם אוֹ עַל פִּי שְׁנַיִם אַחֲרַיִם, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. גָּנַב וּמָכַר בְּשַׁבָּת, גָּנַב וּמָכַר לְעִבּוּדָה זָרָה, גָּנַב וְטֵבַח בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, גָּנַב מִשָּׁל אָבִיו וְטֵבַח וּמָכַר וְאַחֲרַיִם כֶּדֶם מֵת אָבִיו, גָּנַב וְטֵבַח וְאַחֲרַיִם כֶּדֶם הַקָּדִישׁ, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. גָּנַב וְטֵבַח לְרִפּוּאָה אוֹ לְכֻלָּבִים, הַשּׁוֹחֵט וְנִמְצָא טְרֵפָה, הַשּׁוֹחֵט חֲלִין בְּעִזָּרָה, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. **רַבִּי שְׁמַעוֹן** פּוֹטֵר בְּשְׁנֵי אֵלּוּ:

פרק ז – משנה ג

גָּנַב עַל פִּי שְׁנַיִם וְטֵבַח וּמָכַר עַל פִּיהֶם, וְנִמְצָאוּ זִמְמוּן, מְשַׁלְּמִין הַכֹּל. גָּנַב עַל פִּי שְׁנַיִם וְטֵבַח וּמָכַר עַל פִּי שְׁנַיִם אַחֲרַיִם, אֵלּוּ וְאֵלּוּ נִמְצָאוּ זִמְמוּן, הָרִאשׁוֹנִים מְשַׁלְּמִים תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֶל, וְהָאַחֲרוֹנִים מְשַׁלְּמִין תְּשֻׁלוּמֵי שְׁלֹשָׁה. נִמְצָאוּ אַחֲרוֹנִים זִמְמוּן, הוּא מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֶל, וְהוּן מְשַׁלְּמִין תְּשֻׁלוּמֵי שְׁלֹשָׁה. אֶחָד מִן הָאַחֲרוֹנִים זִמְמוּן, בְּטֵלָה עֵדוּת שְׁנִיָּה. אֶחָד מִן הָרִאשׁוֹנִים זִמְמוּן, בְּטֵלָה כָּל הָעֵדוּת, שְׂאֵם אֵין גְּנִיבָה אֵין טְבִיחָה וְאֵין מְכִירָה:

פרק ז – משנה ד

גָּנַב עַל פִּי שְׁנַיִם, וְטֵבַח וּמָכַר עַל פִּי עַד אֶחָד, אוֹ עַל פִּי עֶצְמוֹ, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֶל, וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. גָּנַב וְטֵבַח בְּשַׁבָּת, גָּנַב וְטֵבַח לְעִבּוּדָה זָרָה, גָּנַב מִשָּׁל אָבִיו, וּמֵת אָבִיו, וְאַחֲרַיִם כֶּדֶם טֵבַח וּמָכַר, גָּנַב וְהַקָּדִישׁ וְאַחֲרַיִם כֶּדֶם טֵבַח וּמָכַר, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֶל וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. **רַבִּי שְׁמַעוֹן** אוֹמֵר, קָדְשִׁים שְׂחִיב בְּאַחֲרֵינֵם, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. שְׂאֵין חֵיב בְּאַחֲרֵינֵם, פְּטוּר:

פרק ז – משנה ה

מְכָרוּ חוּץ מֵאֶחָד מִמָּאָה שָׁבוּ, אוֹ שֶׁהִיְתָה לוֹ בּוֹ שְׁתַּפּוּת, הַשּׁוֹחֵט
וְנִתְנַבְּלָה בְּיָדוֹ, הַנּוֹחֵר, וְהַמְעַקֵּר, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי כָּפָל וְאִינוּ מְשַׁלֵּם
תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה.
גָּנַב בְּרִשׁוֹת הַבְּעָלִים וְטִבַּח וּמָכַר חוּץ מִרְשׁוּתָם, אוֹ שֶׁגָּנַב חוּץ מִרְשׁוּתָם
וְטִבַּח וּמָכַר בְּרִשׁוּתָם, אוֹ שֶׁגָּנַב וְטִבַּח וּמָכַר חוּץ מִרְשׁוּתָם, מְשַׁלֵּם
תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה.
אֲבָל גָּנַב וְטִבַּח וּמָכַר בְּרִשׁוּתָם, פְּטוּר:

Has been kindly sponsored by the Adler Family: מסכת בבא קמא

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ז:ו – ח:ב

פרק ז – משנה ו

הָיָה מוֹשְׁכוֹ וְיֹוצֵא, וּמֵת בְּרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים, פְּטוֹר. הַגְּבִיּהוּ אוֹ שֶׁהוֹצִיאוּ מְרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים, וּמֵת, חֵיב.
נִתְּנוּ לְבַכּוֹרוֹת בְּנוֹ אוֹ לְבַעַל חוּבוֹ, לְשׁוֹמֵר חָנָם, וּלְשׁוֹאֵל, לְנוֹשֵׂא שְׂכָר, וּלְשׁוֹכֵר, וְהָיָה מוֹשְׁכוֹ, וּמֵת בְּרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים, פְּטוֹר.
הַגְּבִיּהוּ אוֹ שֶׁהוֹצִיאוּ מְרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים, וּמֵת, חֵיב:

פרק ז – משנה ז

אִין מְגַדְלִין בְּהֵמָה דְקָה בְּאַרְעֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מְגַדְלִין בְּסוּרְיָא, וּבְמִדְבָּרוֹת שְׁבַּאֲרֵי יִשְׂרָאֵל. אִין מְגַדְלִין תְּרַנְגוּלִים בִּירוּשָׁלַיִם, מִפְּנֵי הַקְּדָשִׁים, וְלֹא כֹהֲנִים בְּאַרְעֵי יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי הַטְּהָרוֹת. אִין מְגַדְלִין חֲזִירִים בְּכָל מְקוֹם.
לֹא יִגְדֵל אָדָם אֶת הַכֶּלֶב, אֲלֵא אִם כּוֹ הָיָה קָשׁוֹר בְּשַׁלְשֶׁלֶת.
אִין פּוֹרְסִין נְשָׁבִים לַיּוֹנִים. אֲלֵא אִם כּוֹ הָיָה רְחוּק מִן הַיְשׁוּב שְׁלֹשִׁים רִיס:

פרק ח – משנה א

הַחוּבֵל בְּחִבְרוֹ חֵיב עָלָיו מְשׁוּם חֲמִשָּׁה דְבָרִים, בְּנֹזֵק, בְּצַעַר, בְּרַפּוּי, בְּשִׁבְתָּ, וּבְבִשְׁתָּ.
בְּנֹזֵק כִּי־צָד. סָמָא אֶת עֵינָו, קָטַע אֶת יָדוֹ, שָׁבַר אֶת רִגְלוֹ, רוֹאִין אוֹתוֹ כְּאִלוֹ הוּא עֶבֶד נִמְכָּר בְּשׁוּק וְשָׂמִין כְּמָה הָיָה יָפָה וְכְמָה הוּא יָפָה.
צַעַר, כּוֹאוֹ בְּשִׁפּוֹד אוֹ בְּמִסְמָר, וְאִפְלוּ עַל צַפְרָנוֹ, מְקוֹם שְׂאִינוֹ עוֹשֶׂה חֲבוּרָה, אוֹמְדִין כְּמָה אָדָם כִּי־צָא בְּזֶה רוּצָה לְטַל לְהִיּוֹת מְצַטְעָר כְּדָ.
רַפּוּי, הִכְהוּ חֵיב לְרַפְּאוֹתוֹ. עָלוּ בוֹ צַמְחִים, אִם מִחֲמַת הַמִּכָּה, חֵיב.
שְׁלֹא מִחֲמַת הַמִּכָּה, פְּטוֹר. חֲיִתָּה וְנִסְתָּרָה, חֲיִתָּה וְנִסְתָּרָה, חֵיב לְרַפְּאוֹתוֹ.
חֲיִתָּה כָּל צַרְכָּה, אִינוֹ חֵיב לְרַפְּאוֹתוֹ.
שְׁבִיבָת, רוֹאִין אוֹתוֹ כְּאִלוֹ הוּא שׁוֹמֵר קְשׁוּאִין, שְׁכַפְּרָ נִתְּן לוֹ דְמֵי יָדוֹ וְדְמֵי רִגְלוֹ.

בְּשִׁיבָת, הַכֹּל לְפִי הַמְּבִישׁ וְהַמְּתַבֵּישׁ. הַמְּבִישׁ אֶת הָעָרָם, הַמְּבִישׁ אֶת הַסּוּמָא, וְהַמְּבִישׁ אֶת הַיָּשׁוּ, חֵיב. וַיִּשּׁוּן שְׁבִישׁ, פְּטוֹר.

נִפְל מִן הַגֵּג, וְהִזִּיק וּבִישׁ, חָיֵב עַל הַנֶּזֶק וּפְטוּר עַל הַבִּשָּׁת, שְׁנֵאֲמַר (דְּבָרִים כה) וְשָׁלַח יָדָהּ וְהִחֲזִיקָהּ בְּמִבְשָׁיו, אֵינוֹ חָיֵב עַל הַבִּשָּׁת עַד שִׁיָּהָּ מִתְּפוֹן:

פרק ח – משנה ב

זֶה חֵמֵר בְּאֶדָם מִבְּשׁוֹר, שֶׁהָאֶדָם מְשַׁלֵּם נֶזֶק, צֶעַר, רַפּוּי, שְׁבֵת, וּבִשָּׁת, וּמְשַׁלֵּם דְּמֵי וְלָדוֹת, וְשׂוֹר אֵינוֹ מְשַׁלֵּם אֶלָּא נֶזֶק, וּפְטוּר מִדְּמֵי וְלָדוֹת:

Has been kindly sponsored by the Adler Family: מסכת בבא קמא

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ח:ג – ח:ו

פרק ח – משנה ג

המכה את אביו ואת אמו ולא עשה בהם חבורה, וחובל בחברו ביום הכפורים, חייב בכלן.
החובל בעבד עברי, חייב בכלן חוץ מן השבת, בזמן שהוא שלו.
החובל בעבד כנעני של אחרים, חייב בכלן.
רבי יהודה אומר, אין לעבדים בשת:

פרק ח – משנה ד

חרש, שוטה וקטן, פגיעתו רעה. החובל בהן חייב, והם שחבלו באחרים פטורים. העבד והאשה, פגיעתו רעה. החובל בהן חייב, והם שחבלו באחרים, פטורים, אבל משלמין לאחר זמן.
נתגרשה האשה, נשתחרר העבד, חייבין לשלם:

פרק ח – משנה ה

המכה אביו ואמו ועשה בהן חבורה, והחובל בחברו בשבת, פטור מכלן, מפני שהוא נדון בנפשו. והחובל בעבד כנעני שלו, פטור מכלן:

פרק ח – משנה ו

התוקע לחברו, נותן לו סלע. **רבי יהודה** אומר משום **רבי יוסי הגלילי**, מנה. סטרו, נותן לו מאתיים זוז. לאחר ידו, נותן לו ארבע מאות זוז. צרם באזנו, תלש בשערו, רקק והגיע בו רקו, העביר טליתו ממנו, פרע ראש האשה בשוק, נותן ארבע מאות זוז. זה הכלל הכל לפי כבודו.
אמר **רבי עקיבא**, אפילו עניים שבישראל, רואין אותם כאלו הם בני חורין שירדו מנכסיהם, שהם בני אברהם, יצחק ויעקב.
ומעשה באחד שפרע ראש האשה בשוק, באת לפני **רבי עקיבא**, וחייבו לתן לה ארבע מאות זוז. אמר לו **רבי**, תן לי זמן. ונתן לו זמן.
שמרה עומדת על פתח חצרה ושבר את הכד בפניה, ובו כאשר שמן. גלתה את ראשה, והיתה מטפחת ומנחת ידה על ראשה.

הַעֲמִיד עָלֶיךָ עֲדִים, וּבֹא לְפָנַי רַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ, רַבִּי, לָזוּ אֲנִי נוֹתֵן
אֲרֵבַע מְאוֹת זָוָה. אָמַר לוֹ, לֹא אֶמְרֶתְךָ כָּלוּם.
הַחֹבֵל בְּעַצְמוֹ, אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רֵשָׁאִי, פְּטוֹר. אַחֲרַיִם שְׁחָבְלוּ בּוֹ, חִזְבִּין.
וְהַקּוֹצֵץ נְטִיעוֹתָיו, אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רֵשָׁאִי, פְּטוֹר.
אַחֲרַיִם שְׁקָצְצוּ אֶת נְטִיעוֹתָיו, חִזְבִּים :

Has been kindly sponsored by the Adler Family: מסכת בבא קמא

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ח"ז – ט:ג

פרק ח – משנה ז

אף על פי שהוא נותן לו, אין נמחל לו עד שיבקש ממנו, שנאמר (בראשית כ) ועתה השב אשת וגו'. ומנין שלא יהא המוחל אכזרי, שנאמר (שם) ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך וגו'. האומר סמא את עיני, קטע את ידי, שבר את רגלי, חייב. על מנת לפטר, חייב. קרע את כסותי, שבר את כדי, חייב. על מנת לפטר, פטור. עשה כן לאיש פלוני, על מנת לפטר, חייב, בין בגופו בין במקומו:

פרק ט – משנה א

הגזול עצים, ועשאן כלים, צמר, ועשאן בגדים, משלם כשעת הגזלה. גזל פרה מעברת, וילדה, רחל טעונה, וגזזה, משלם דמי פרה העומדת לילד, דמי רחל העומדת לגזז. גזל פרה, ונתעברה אצלו וילדה, רחל, ונטענה אצלו וגזזה, משלם כשעת הגזלה. זה הכלל, כל הגזלנים משלמין כשעת הגזלה:

פרק ב – משנה ב

גזל בהמה והזקינה, עבדים והזקינה, משלם כשעת הגזלה. **רבי מאיר** אומר, בעבדים אומר לו, הרי שלך לפניך. גזל מטבע ונסדק, פרות והרקיבו, זין והחמיץ, משלם כשעת הגזלה. מטבע ונפסל, תרומה ונטמאת, חמץ ועבר עליו הפסח, בהמה ונעבדה בה עברה, או שנפסלה מעל גבי המזבח, או שהיתה יוצאת לסקל, אומר לו, הרי שלך לפניך:

פרק ב – משנה ג

נתן לאמניו לתסו, וקלקלו, חייבין לשלם. נתן לחרש שדה, תבה ומגדל לתסו, וקלקל, חייב לשלם.

וְהַבְנָאִי שְׁקִיבַל עָלָיו לְסַתֵּר אֶת הַפֶּתֶל, וְשִׁבֵּר אֶת הָאֲבָנִים אוֹ שֶׁהֲזִיק, חֲזִיב לְשֵׁלָם. הִיָּה סוֹתֵר מִצַּד זֶה וְנִפְּל מִצַּד אֲחֵר, פְּטוּר.
וְאִם מִחֲמַת הַמִּכָּה, חֲזִיב:

Has been kindly sponsored by the Adler Family: מסכת בבא קמא

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ט:ד – ט:ז

פרק ט – משנה ד

הנותן צמר לצבע, והקדיחתו יורה, נותן לו דמי צמרו. צבעו כאור, אם השבח יותר על היציאה, נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתרה על השבח, נותן לו את השבח. לצבע לו אדם, וצבעו שחר, שחר, וצבעו אדם, רבי מאיר אומר, נותן לו דמי צמרו. **רבי יהודה** אומר, אם השבח יתר על היציאה, נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתרה על השבח, נותן לו את השבח:

פרק ט – משנה ה

הגוזל את חברו שוה פרוטה, ונשבע לו, יוליכנו אחריו אפלו למדי. לא יתן לא לבנו ולא לשלוחו, אבל נותן לשליח בית דין. ואם מת, יחזיר ליורשיו:

פרק ט – משנה ו

נתן לו את הקרו ולא נתן לו את החמש, מחל לו על הקרו ולא מחל לו על החמש, מחל לו על זה ועל זה חוץ מפחות משוה פרוטה בקרו, אינו צריך לילך אחריו. נתן לו את החמש ולא נתן לו את הקרו, מחל לו על החמש ולא מחל לו על הקרו, מחל לו על זה ועל זה חוץ משוה פרוטה בקרו, צריך לילך אחריו:

פרק ט – משנה ז

נתן לו את הקרו ונשבע לו על החמש, הרי זה משלם חמש על חמש, עד שיתמעט הקרו פחות משוה פרוטה. וכן בפקדון, שנאמר (ויקרא ה) בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר, הרי זה משלם קרו וחמש ואשם. היכן פקדוני, אמר לו אבד, משביעך אני, ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו, משלם קרו. הודה מעצמו, משלם קרו וחמש ואשם:

מסכת בבא קמא Has been kindly sponsored by the Adler Family:

לרפואה שלימה למרים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

בבא קמא ט:ד – בבא מציעא א:א

פרק ט – משנה ד

הנותן צמר לצבע, והקדיחתו יורה, נותן לו דמי צמרו. צבעו כאור, אם השבב יותר על היציאה, נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתרה על השבב, נותן לו את השבב. לצבע לו אדם, וצבעו שחר, שחר, וצבעו אדם, רבי מאיר אומר, נותן לו דמי צמרו. **רבי יהודה** אומר, אם השבב יתר על היציאה, נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתרה על השבב, נותן לו את השבב:

פרק ט – משנה ה

הגוזל את חברו שוה פרוטה, ונשבע לו, יוליכנו אחריו אפלו למדי. לא יתן לא לבנו ולא לשלוחו, אבל נותן לשליח בית דין. ואם מת, יחזיר ליורשיו:

פרק ט – משנה ו

נתן לו את הקרו ולא נתן לו את החמש, מחל לו על הקרו ולא מחל לו על החמש, מחל לו על זה ועל זה חוץ מפחות משוה פרוטה בקרו, אינו צריך לילך אחריו. נתן לו את החמש ולא נתן לו את הקרו, מחל לו על החמש ולא מחל לו על הקרו, מחל לו על זה ועל זה חוץ משוה פרוטה בקרו, צריך לילך אחריו:

פרק ט – משנה ז

נתן לו את הקרו ונשבע לו על החמש, הרי זה משלם חמש על חמש, עד שיתמעט הקרו פחות משוה פרוטה. וכן בפקדון, שנאמר (ויקרא ה) בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר, הרי זה משלם קרו וחמש ואשם. היכן פקדוני, אמר לו אבד, משביעך אני, ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו, משלם קרו. הודה מעצמו, משלם קרו וחמש ואשם:

פרק ט - משנה ח

הִיכֵן פְּקֻדוֹנִי, אָמַר לוֹ נִגְנֵב, מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי, וְאָמַר אָמוֹן, וְהָעֵדִים מְעִידִין
אוֹתוֹ שֶׁנִּגְנְבוּ, מִשְׁלֵם תְּשְׁלוּמֵי כָּפַל. הוֹדָה מְעַצְמוֹ, מִשְׁלֵם קָרוֹן וְחֹמֶשׁ
וְאִשָּׁם:

פרק ט - משנה ט

הַגּוֹזֵל אֶת אָבִיו וְנִשְׁבַּע לוֹ, וְמַת, הֵרִי זֶה מִשְׁלֵם קָרוֹן וְחֹמֶשׁ לְבָנָיו אוֹ
לְאֶחָיו. וְאִם אֵינוֹ רוֹצֵה, אוֹ שְׂאִין לוֹ, לוֹה וּבַעֲלֵי חוֹב בְּאִים וְנִפְרָעִים:

פרק ט - משנה י

הָאוֹמֵר לְבָנוֹ, קוֹנֵם אִי אֶתְּהָ נֶהְנֶה מִשְׁלִי, אִם מוֹת, יִירָשְׁנוּ.
בְּחַיָּו וּבְמוֹתוֹ, אִם מוֹת, לֹא יִירָשְׁנוּ, וְיִחְזִיר לְבָנָיו אוֹ לְאֶחָיו.
וְאִם אֵין לוֹ, לוֹה, וּבַעֲלֵי חוֹב בְּאִין וְנִפְרָעִים:

פרק ט - משנה יא

הַגּוֹזֵל אֶת הַגֵּר וְנִשְׁבַּע לוֹ, וְמַת, הֵרִי זֶה מִשְׁלֵם קָרוֹן וְחֹמֶשׁ לְכֹהֲנִים
וְאִשָּׁם לְמוֹזֵבֵחַ, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ה) וְאִם אֵין לְאִישׁ גָּאֵל לְהַשִּׁיב הָאִשָּׁם
אֵלָיו, הָאִשָּׁם הַמּוֹשֵׁב לֵה' לְכֹהֵן, מִלְּבַד אֵיל הַכֹּפְרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ עָלָיו.
הִיא מַעֲלָה אֶת הַכֹּסֶף וְאֶת הָאִשָּׁם, וְמַת, הַכֹּסֶף יִנְתֵּן לְבָנָיו, וְהָאִשָּׁם
יִרְעֶה עַד שִׁסְתָּאב, וְיִמְכֹר וְיִפְלוּ דָמָיו לַנְּדָבָה:

פרק ט - משנה יב

נָתַן הַכֹּסֶף לְאִנְשֵׁי מִשְׁמֵר, וְמַת, אֵין הַיּוֹרְשִׁים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִיָּדָם,
שֶׁנֶּאֱמַר (שם) אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לְכֹהֵן לוֹ יִהְיֶה.
נָתַן הַכֹּסֶף לְיִהוּיָרִיב וְאִשָּׁם לִידְעִיָה, יָצָא, אִשָּׁם לְיִהוּיָרִיב וְכֹסֶף לִידְעִיָה,
אִם קִיָּם הָאִשָּׁם, יִקְרִיבוּהוּ בְּנֵי יִדְעִיָה, וְאִם לֹא, יִחְזֹר וְיָבִיא אִשָּׁם
אַחֵר.

שֶׁהֵמְבִיא גִזְלוֹ עַד שֶׁלֹּא הֵבִיא אֶשְׁמוֹ, יָצָא, הֵבִיא אֶשְׁמוֹ עַד שֶׁלֹּא
הֵבִיא גִזְלוֹ, לֹא יָצָא. נָתַן אֶת הַקָּרוֹן וְלֹא נָתַן אֶת הַחֹמֶשׁ, אֵין הַחֹמֶשׁ
מְעַכָּב:

פרק י – משנה א

הגוֹזֵל וּמֵאֲכִיל אֶת בְּנָיו, וְהַנִּיחַ לַפְּנִיָּהֶם, פְּטוּרִין מִלְשָׁלִם. וְאִם הָיָה דָּבָר שֵׁשׁ בּוֹ אַחֲרֵי־וֹת, חֵיבִין לְשָׁלִם.
אִין פּוֹרְטִין לֹא מִתְּבַת הַמוֹכְסִין, וְלֹא מִכֵּיס שֶׁל גַּבְאִין, וְאִין נוֹטְלִין מֵהֶם צְדָקָה. אָבֵל נוֹטֵל הוּא מִתּוֹד בֵּיתוֹ אוֹ מִן הַשּׁוּק:

פרק י – משנה ב

נָטְלוּ מוֹכְסִין אֶת חֲמוּרוֹ וְנִתְּנוּ לוֹ חֲמוּר אַחֵר, גָּזְלוּ לְסֻטִים אֶת כְּסוּתוֹ וְנִתְּנוּ לוֹ כְּסוּת אַחֶרֶת, הָרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהַבְּעָלִים מְתִיאֲשִׁין מֵהוּן.
הַמְּצִיל מִן הַנְּהָר אוֹ מִן הַגֵּיס אוֹ מִן הַלְסֻטִים, אִם נִתִּיאֲשׁוּ הַבְּעָלִים, הָרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ. וְכֵן נֶחֱלֵל שֶׁל דְּבוּרִים, אִם נִתִּיאֲשׁוּ הַבְּעָלִים, הָרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ.
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה, נֶאֱמַנְתָּ אִשָּׁה אוֹ קֶטָן לוֹמֵר, מִכָּאֵן יֵצֵא נֶחֱלֵל זֶה. וּמֵהֵלֶךְ בְּתוֹד שְׂדֵה חֲבֵירוֹ לְהַצִּיל אֶת נֶחֱלֵלוֹ. וְאִם הִזִּיק, מִשְׁלֵם מֵה שֶׁהִזִּיק. אָבֵל לֹא יִקַּץ אֶת שׂוֹכּוֹ, עַל מְנַת לִתֵּן אֶת הַדָּמִים.
רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּנּוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה אוֹמֵר, אִף קוֹצֵץ וְנוֹתֵן אֶת הַדָּמִים:

פרק י – משנה ג

הַמְּפִיר כְּלָיו וְסִפְרָיו בַּיָּד אַחֵר, וְיֵצֵא לוֹ שֵׁם גְּנֵבָה בְּעִיר, יִשְׁבַּע לוֹ לֹקֵחַ כְּמָה נִתָּן, וְיִטֵּל. וְאִם לָאוּ, לֹא כָּל הַיִּמְנוֹ, שְׁאֲנִי אוֹמֵר מִכָּרֵן לְאַחֵר וּלְקָחוֹ זֶה הַיִּמְנוֹ:

פרק י – משנה ד

זֶה בָּא בְּחֻבֵיתוֹ שֶׁל יֵין וְזֶה בָּא בְּכֹדוֹ שֶׁל דְּבַשׁ, נִסְדָּקָה חֻבֵית שֶׁל דְּבַשׁ, וְשִׁפְדָּה זֶה אֶת יֵינוֹ וְהַצִּיל אֶת הַדְּבַשׁ לְתוֹכוֹ, אִין לוֹ אֶלֶּא שְׁכָרוֹ.
וְאִם אָמַר, אֲצִיל אֶת שְׁלֵדָה וְאִתָּהּ נוֹתֵן לִי דָמֵי שְׁלֵי, חֵיב לִתְּנוֹ לוֹ.
שֵׁטֶף נֶהָר חֲמוּרוֹ וְחֲמוּר חֲבֵירוֹ, שְׁלוֹ יָפָה מְנָה וְשֶׁל חֲבֵירוֹ מֵאִתִּים, הַנִּיחַ זֶה אֶת שְׁלוֹ, וְהַצִּיל אֶת שֶׁל חֲבֵירוֹ, אִין לוֹ אֶלֶּא שְׁכָרוֹ.
וְאִם אָמַר לוֹ, אֲנִי אֲצִיל אֶת שְׁלֵדָה וְאִתָּהּ נוֹתֵן לִי אֶת שְׁלֵי, חֵיב לִתְּנוֹ לוֹ:

פרק י – משנה ה

הגוֹזֵל שְׂדֵה מַחְבְּרוֹ, וְנִטְלוֹהָ מִסִּיקִין, אִם מִכַּת מְדִינָה הִיא, אֹמֵר לוֹ הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ, וְאִם מִחֲמַת הַגְּזוֹל, חַיֵּב לְהַעֲמִיד לוֹ שְׂדֵה אַחֶרֶת. שְׂטָפָה נָהָר, אֹמֵר לוֹ, הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ:

פרק י – משנה ו

הגוֹזֵל אֶת חֲבֵרוֹ, אוֹ שְׁלוֹהַּ הַיְמָנוֹ, אוֹ שֶׁהִפְקִיד לוֹ בְּיָשׁוּב, לֹא יִחְזִיר לוֹ בַּמְדָּבָר. עַל מְנַת לְצֵאת בַּמְדָּבָר, יִחְזִיר לוֹ בַּמְדָּבָר:

פרק י – משנה ז

הָאֹמֵר לְחֲבֵרוֹ, גְּזֹלְתִיךָ, הַלּוֹיְתָנִי, הַפְּקֹדֶת אֶצְלִי, וְאִינִי יוֹדֵעַ אִם הַחֲזֹרְתִי לָךְ אִם לֹא הַחֲזֹרְתִי לָךְ, חַיֵּב לְשַׁלֵּם. אֲבָל אִם אָמַר לוֹ, אִינִי יוֹדֵעַ אִם גְּזֹלְתִיךָ, אִם הַלּוֹיְתָנִי, אִם הַפְּקֹדֶת אֶצְלִי, פְּטוּר מִלְּשַׁלֵּם:

פרק י – משנה ח

הַגּוֹנֵב טָלָה מִן הָעֵדֶר וְהַחֲזִירוֹ, וְמַת אוֹ נִגְנַב, חַיֵּב בְּאַחֲרֵיּוֹתוֹ. לֹא יִדְעוּ בְּעָלִים לֹא בַּגְּנֵבְתוֹ וְלֹא בַּחֲזִירְתוֹ, וּמְנוֹ אֶת הַצֵּאֵן וְשַׁלְמָה הִיא, פְּטוּר:

פרק י – משנה ט

אִין לּוֹקְחִין מִן הָרוּעִים צֶמֶר וְחֶלֶב וּגְדִיִּים, וְלֹא מִשׁוּמְרֵי פְרוֹת עֲצִים וּפְרוֹת. אֲבָל לּוֹקְחִין מִן הַנְּשִׁים כָּלִי (צֶמֶר בִּיהוּדָה, וְכָלִי) פְּשִׁתָּן בַּגְּלִיל, וְעֶגְלִים בְּשָׂרוֹן. וְכֹלן שְׁאִמְרוּ לְהַטְמִין, אָסוּר. וְלוֹקְחִין בְּיָצִים וְתִרְנַגּוּלִים מִכָּל מְקוֹם:

פרק י – משנה י

מוֹכִין שֶׁהַכּוֹבֵס מוֹצִיא, הָרִי אֵלּוֹ שְׁלוֹ. וְשֶׁהַסּוֹרֵק מוֹצִיא, הָרִי אֵלּוֹ שְׁל בַּעַל הַבַּיִת. הַכּוֹבֵס נוֹטֵל שְׁלֶשָׁה חוּטִין וְהוֹ שְׁלוֹ.

יִתֵּר מִכּוֹן, הָרִי אֱלוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. אִם הָיָה הַשְּׁחֹר עַל גְּבֵי הַלְּבָן, נוֹטֵל אֶת הַכֹּל וְהוֹן שְׁלוֹ. הַחֲזִיט שֶׁשִּׁיר מִן הַחוּט כְּדִי לְתַפּוֹר בּוֹ, וּמִטְלִית שֶׁהִיא שְׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ, הָרִי אֱלוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת.
מָה שֶׁהֶחֱרַשׁ מוֹצִיא בְּמַעֲצָד, הָרִי אֱלוֹ שְׁלוֹ, וּבִכְשִׁיל, שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת.
וְאִם הָיָה עוֹשָׂה אֶצֶל בַּעַל הַבַּיִת, אִף הַנְּסוּרָת שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת:

מסכת בבא מציעא

פרק א – משנה א

שְׁנַיִם אוֹחֲזִין בְּטֵלִית, זֶה אוֹמֵר אֲנִי מְצָאתִיהָ וְזֶה אוֹמֵר אֲנִי מְצָאתִיהָ,
זֶה אוֹמֵר כְּלָה שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר כְּלָה שְׁלִי, זֶה יִשְׁבַּע שְׂאִין לוֹ בְּהַ פְּחוֹת
מִחֻצָּה, וְזֶה יִשְׁבַּע שְׂאִין לוֹ בְּהַ פְּחוֹת מִחֻצָּה, וְיִחְלְקוּ. זֶה אוֹמֵר כְּלָה
שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר חֻצָּה שְׁלִי, הָאוֹמֵר כְּלָה שְׁלִי, יִשְׁבַּע שְׂאִין לוֹ בְּהַ פְּחוֹת
מִשְׁלֵשָׁה חֻלְקִים, וְהָאוֹמֵר חֻצָּה שְׁלִי, יִשְׁבַּע שְׂאִין לוֹ בְּהַ פְּחוֹת מִרְבִּיעַ.
זֶה נוֹטֵל שְׁלֵשָׁה חֻלְקִים, וְזֶה נוֹטֵל רְבִיעַ:

מסכת בבא קמא Has been kindly sponsored by the Adler Family:

לרפואה שלימה למורים קיילה בת לאה

If you would like to sponsor our program, please be in touch or visit

www.time4torah.org/dedication

Visit www.time4torah.org to sign up for free!

Time4Torah is a member of the JFT family of organisations

